

Doğuma Sevinen Ölümden Korkan Gariptir İnsan

— Yazan Adam · 08 Eylül 2013

Orjinal boyutu için tıklayın 700x620px and 57KB.

Rahmetin

En önemli naibidir

Mağfaret için halk edilmiştir,

Övülen ve yerilen bir nefes-i abidedir

Her doğan sabi, beşer olarak dünyaya gelir,

Aklı ile insan olmaya başlar

Hissettikçe, düşünmeye önem verdikçe,

Tahkik etmek içinde sualler sorar

Çocuk

Bir çiçek misali bakar

Sebep ve vesilelere sığırır,

Hayrete kanar, tembihlerle yola başlar

Velinimetini olarak nazar ettiği cana

Masumca bakar, sonra alışır ağlar

Kalbiyle konuşan bir ihsandır, nasıl

Yetiştirilse o anlamda yaşayacaktır

Anne

Ve babaya emanettir

Ehliyet sahibi oldukları için

Tercih edilen birer hesabi nefeslerdir

Evvel emirde zaten aynı suluktan gelen

Nöbetçilerdir, böyle eğitilmişlerdir

Sosyolojik farklılıklar iliklerine kadar

İşleyecek bir hayatın ana kaynağıdır

Etrafına

Kayıtsız kalmayandır

Öncelikle taklit etmeye bu yaşta

Başlayan çaresiz bir sadıktır

En önemli ihtiyacı şefkat ve sahiplenmek

Duygusudur, hilkatinde vardır

Aidiyetini ancak, ruhunun ve kalbinin
Farkına vardıkça anlayacak olan candır

Ne kadar
Çok kandırılırsa
Yalan ve yapmacık tavırlar içinde
Yoğrulursa geleceği adına gamdır
Mesul olan evebeyn ve etrafında ki komşuları,
Akrabalarıdır, en yakınlarıdır
Çünkü güven beslediği ve inandığı varlıklardır,
Her hali normal sayan kandır

Ruhunu
Celbedenlere uzanır
Aklı erdikçe tavırlar alır,
Nazlanmayı marifet sanır, öyle inanır
Şımartan anne ve babalar en önemli sancıları
Zerk eden birebir muhataplardır
Çocuğun geleceğiyle fütursuzca oynayan
Varlıklardır, bakan, görmeyen zandır

Buluğ
Çağına erişen farktır
İşte o vakit bizzat muhatap
Kabul edilen candır, hiç unutmamalıdır
Her ne yaparsa mesuliyeti içinde bulunan
Zamandır akli ve izanı niye vardır
Düşünmek zorundadır, nefsini öncelikle
taniyan ve etrafında yol alan insandır

Korkunun
İçinde demlenirse
Haşyet kapınızı çalar, panik
Ve hezeyan işte o vakit neden başlar
Afeti tanıyan ve yaşamış olan niçin
Tedbirlere soyunan zavallı nazardır
Akıl sual etmek ve tedbiri ihmal etmemek
Üzere en sağlam olan bir dayanaaktır

Dođuđuna
İnanan, ölmeye de adaydır
Ne kadar kaçır ve korkarsa
Nafıle yere panik yaşayan heyecandır
Nefsinin isteklerinde sınır tanımayan bir can,
Kimi ve nasıl inandıracaktır
İstikamet sahibi olmak farktır,
Sırat-ı müstakim üzere bulunmak farz-ı ayındır

Mustafa CİLASUN